

DAN OČEVA

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike, koji su poslušni svojim očevima i vode brigu o njima.

Braćo moja u Dini Islamu! U nedjelju 14. juna širom svijeta se obilježava "Dan očeva". Toga dana će mnoga djeca svojim očevima donijeti poklone, pokazati im da ih cijene i reći im da ih vole. Nasuprot tome, neka djeca se uopće neće ni sjetiti svojih očeva a kamoli ih nazvati, jer su (pod uticajem raznih okolnosti) još davno sa njima vezu prekinuli i osjećaj prisnosti izgubili. Upravo zbog toga i zbog takvih se i obilježava Dan očeva, sa ciljem i željom da se sinovi i kćeri sjete svojih očeva i pokušaju sa njima ponovo da stupe u kontakt i porodični odnos.

Nažalost, danas se očevima ne poklanja dovoljno pažnje. Kao da otac i nije roditelj. Kao da bismo mogli biti rođeni bez oca. Jedini čovjek koji je rođen bez oca je bio Isa, a.s., ali to je bilo Allahovo čudo. Da je Isa, a.s., imao oca, sigurno bi se o njemu brinuo. Pogledajte Ibrahima, a.s. Otac mu nevjernik, ali on ne odustaje. Zove oca u Islam i traži oprost za njega, jer želi da ga spasi.

Danas se pažnja uglavnom posvećuje majci. Naravno, i ta pažnja je jako bitna i Islam je posebno naglašava kroz pravilo "tri puta majka pa onda otac", ali to ne znači da otac treba da bude "metla za vratima". Jer kako kaže arapska poslovice: "**Majka te nosi devet mjeseci ispod srca, a otac te nosi cijeli život na svojim plećima.**"

Možda majka više komunicira sa svojom djecom i možda im na ljepši način pokazuje svoju ljubav nego što to čini otac. Ali djeca nikako ne smiju zaboraviti niti iz vida izgubiti činjenicu da je otac čovjek koji često voli šutke, koji ne govori mnogo o svojim brigama, koji skriva svoje strahove da ih porodica ne bi osjetila, koji radi i kad je umoran i koji nosi terete koje niko ne primjećuje.

Dokle god čovjek u životu ima oca, ima i oslonca. Mi, nažalost, vrlo često budemo svjesni blagodati tek onda kad ih izgubimo. Tako je i sa ocem. Zato neka današnja hutba bude podstrek nama da povedemo računa o našem odnosu prema ocu, jer i on ima svoja prava kod nas, a ne samo majka. Džennet jeste pod majčinim nogama, ali otac predstavlja srednja vrata Dženneta. Zato se brinimo o svojim očevima dok su još živi i nemojmo proćardati priliku da tom brigom zaradimo Allahovo, dž.š., zadovoljstvo i Džennet!

Ta briga se ne mora sastojati isključivo od velikih djela. Najljepše dijelove našeg života i suživota sa najmilijim čine sitnice. Ne moramo svojim očevima uvijek kupovati skupe stvari da bismo im pokazali koliko ih volimo. Treba ih nekad nazvati telefonom, saslušati, posjetiti, pomoći im, pokazati respekt prema njima, ne prekidati ih dok govore i ne podizati glas na njih, te im pokazati da nam nisu teret u životu.

S tim u vezi, često se sjetim one priče o dječaku koji je posjetio svog djeda u staračkom domu i tom prilikom mu donio deku da se utopli, jer je grijanje bilo slabo. Dječak je kasnije tražio novac od svog oca kako bi kupio još jednu deku. Kad ga je otac upitao što će mu deka, on je rekao: "Da ti donesem kada budeš u staračkom domu." Naravno, nakon tih riječi čovjek je otišao u starački dom, uzeo oca i vratio ga kući kako bi se o njemu brinuo.

Ili one priče o ocu i sinu kada je otac htio da pokaže koliko ga boli kada ga sin ne sluša ili kada ga vrijeđa. Rekao je sinu da uzme jedno drvo i da svaki put kada uvrijedi svog oca ili mu bude neposlušan udari po jedan ekser, i da svaki put kad učini dobročinstvo prema ocu izvadi po jedan ekser. Na kraju, svi zakucani ekseri su bili izvađeni, ali su ostale rupe u drvetu. Time je otac htio da mu kaže da rane koje otac dobije zbog neposlušnosti svoje djece vremenom zarastu, ali ožiljci ostaju.

Koliko danas ima očeva koji čekaju da ih djeca nazovu? Koliko ih čeka da ih njihovi sinovi i kćeri posjete? Koliko ih ima koji su u problemima, ali šute o njima kako ne bi opteretili svoju djecu?

Zato, braćo moja, dok su nam očevi još živi – nemojmo čekati sutra. Nemojmo čekati Bajram. Nemojmo čekati posebne prilike. Nazovimo ih danas. Zagrlimo ih kad ih vidimo. Tražimo njihov halal danas. Jer doći će dan kada ćemo dati sve što imamo samo da im još jednom čujemo glas.

A vas, braćo moja, koji ste očeve svoje već ispratili da onaj svijet podsjećam na predaju da je jedan čovjek upitao Poslanika, s.a.v.s.: "Allahov Poslaniče, da li mi je ostalo nešto čime mogu činiti dobro svom ocu nakon njegove smrti?" Poslanik, s.a.v.s., je odgovorio: "**Da. Dova za njega, traženje oprosta za njega, izvršavanje njegovih oporuka, održavanje rodbinskih veza koje se preko njega održavaju i ukazivanje počasti njegovim prijateljima.**" (Hadis hasen, bilježe Ebu Davud i Ibn Madže)

Braćo moja, u ponedjeljak navečer nastupa nova 1448. Hidžretska godina. Hidžra je simbol novog početka i zato je početak nove godine dobra prilika da se uvedu nove lijepe ili odstrane loše navike, pa tako i da se popravi odnos prema svome ocu. Neka vam je sretna i berićetna i neka vam donese obilje zdravlja, nafake i bereketa. Kullu 'amin ve entum bi hajrin!

Molim Dragog Allaha da čuva naše očeve i da im podari zdravlje, bereket i lijep završetak.

Molim Dragog Allaha da oprostí našim očevima koji su preselili, da im kaburove prostranim i svijetlim učini, olakša im polaganje računa na Ahiretu i uvede ih u lijepi Džennet.

Molim Dragog Allaha da učini da budemo razlog njihove radosti i da nas sastavi sa njima u Džennet-i Firdevsu. Amin.